

14.5 Belijden – persoonlijke verhalen

Hieronder staan kaartjes met verschillende uitspraken. Reageer op de verhalen. Wat zou jij tegen Sophie, Karel, Pieter, Gerald en Annette willen zeggen?

Sophie:

De bijbel is voor mij heel waardevol en ik geloof wat daarin staat. Ik leerde dat van mijn ouders want die zijn christelijk. Maar daarom vind ik niet dat anderen dat ook zo moeten geloven. Als mijn ouders, zeg maar boeddhisten waren, dan geloofde ik nu in Boeddha. Ik vind dat mensen moeten geloven, maar je kunt niet stellen dat het ene geloof belangrijker is dan het andere.

Karel:

Eigenlijk wil ik volgend jaar belijdenis doen, maar nu hoorde ik dat ze dan ook komen vragen voor VVB. Ze zeggen, dat als je een baan hebt en je gelooft, dat je dan moet kunnen delen met anderen vanwege de naastenliefde en zo. Nou, ik weet niet of ik dat wel zo wil. Kom, die anderen moeten zelf maar aan het werk en als dat niet kan, dan kunnen ze mij in ieder geval niet verplichten te betalen.

Pieter:

Ik geloof dat Jezus voor mij gestorven is. Dat vind ik zo gaaf! Dat Hij dat zomaar deed voor zondaars. Daarom vind ik geloven fijn en dat mag je best zien. Ik vind dat je in de kerk moet kunnen praisen en handen klappen en dat het er best wat heftiger aan toe mag gaan. Ik snap ook niet waarom de dominee altijd zo moeilijk doet over regeltjes en belijdenissen en dat je dat allemaal precies weten moet. Als je toch gewoon gelooft!

Gerald:

Met Pinksteren doet mijn zusje belijdenis. Dat is wel bijzonder, want ze is gehandicapt en kan niet goed leren. Nou is ze al een poos bij een mevrouw geweest voor een soort catechisatie. Het was heel simpel want ze gebruikten een kinderbijbel. Mijn zusje kent nu toch heel wat verhalen uit de bijbel. Toen de ouderlingen bij haar kwamen vroegen ze of ze geloofde. Ze zei: Ja, want Jezus is de goede herder en ik ben een schaapje en nu draagt Hij mij en dan mag ik in de kerk aan tafel en straks mag ik bij Hem in de hemel aan tafel zitten. En nou mag ze belijdenis doen.

Annette:

De dominee zegt dat ik best eens kan denken aan belijdenis doen, maar ik weet niet of ik daar wel aan toe ben. Niet dat ik niet geloof, dat zeker. En ik probeer ook echt als christen te leven. Ik help bij een paar bejaarde mensen en sta wel eens in de evangelisatiekraam op de markt. Ik zou me ook niet kunnen indenken dat ik niet zou geloven. Maar ik doe ook vaak zonden, ruzies met anderen en zo. En ik weet nog lang niet genoeg van de bijbel. Ik denk niet dat het al kan.